

هرکجا که هستید، زندگی را گسترده احساس کنید

شماره پرسش: ۲۷۸۳۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۲/۲۶ ۰۰:۴۷:۴۱

متن پرسش

سلام طاعاتتان قبول حق: ببخشید وقت شریفتون را می‌گیرم. بنده از اوایل دوره راهنمایی علاقمند به طلبگی شدم و اتفاقاً می‌خواستم بعد از سیکل به حوزه بروم. اما به دلایلی از جمله دیدگاه های خانواده و فامیل و در اصل کم اراده بودن خودم وارد حوزه نشدم. بجای آن، دبیرستان و رشته ریاضی و دانشگاه فرهنگیان و الان هم چندسالی است که رسماً معلمم. معلم ابتدایی. همه ی این سالهای بعد از علاقمندی به طلبگی، تقریباً به صورت (باری به هرجهت) گذشت و همیشه فکر و دلم به سمت حوزه بود و از آن سالها تا همین الان، دل آرامی پیدا نکردم. فقط در سالهای دبیرستان و دانشگاه کمی ذهنم از این نا آرامی غافل می شد. مدام فکر می‌کنم سرمایه عمر و درواقع آخرت و ابدیتم دارد دچار خسران می‌شود. الان که متأهل و کارمند رسمی ام و اوقات فراغت، دوباره دچار تشویش و فرسایش روحی ام کرده به نظر شما چه کنم؟ نه پای رفتن هست و نه دل ماندن. استاد عزیز، مشغول شدن به مطالعه، علی الخصوص مطالعه ریاضی سرگرم می‌کند. اما وقتی هدفی از این کار نمی‌بینم باز دل مشغولی سراغم می‌آید. استاد عزیز لطفاً راهنمایی بفرمایید. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هرکجا که هستید، زندگی را گسترده احساس کنید تا در عین معلم ابتدایی بودن، با رشد فکری و عمق بخشیدن به روح و روحانیت خود به خصوص به کمک قرآن و روایات، در همان موقعیت معلم ابتدایی بودن دانش‌آموزان و همکاران و بقیه‌ی افراد از شما بهره‌های فراوان می‌برند و شخصیت‌تان بسط پیدا می‌کند. موفق باشید